

אשה טובה את, רותי

רותי – אשה יפה עם לב זהב

עדנה יפה היתה לך רותי- בשנים האלה שהפכת להיות סבתא של הילדים של שרון ונועם שוחט- היה להם נהדר ולך נוצרה משפחה תוססת ומחבקת.

היתה בך קלילות תנועה למרות מהמורות החיים- נולדו לך ארבעה בנים, זכית לשמחות, לחתונות, לידות נכדים, נכדות- היתה לך משפחה שמבקרת מדי פעם בקיבוץ- כולם היו באים והולכים, הולכים ובאים- רק הסיגריה הייתה נשארת צמודה. גם העבודה במחסן, הישיבה ליד כל חולה, או חולה שנשאר בלי משפחה קרובה.

לב טוב היה לך רותי- שכנות שקטה- בית מטופח וקטן- ורק רצית בריאות- וזה מה שרצינו בשבילך.

הייתי פוגשת בך על המדרכה בקיבוץ, ומיד שאלת 'מה נשמע, מתי נראה אותך שוב'. אני זוכרת איך טיפלת בחגית גור כשהיתה רתוקה למיטה – כאילו היא הבת שלך. היית מבשלת ואופה, והמון אנשים יזכרו אותך לטובה, חמה ואמיתית.

כשהמחלה חזרה, לא עזבה, לא מרפה- אמרת די. אז הנה זמן למנוחת עולם- הגיע בזמן- חיכית לו.

יש בזה טיפה של נחמה.

אנחנו מלווים אותך בחיבוק קיבוצי- חברתי- קהל גדול- ומבקשים שתמצאי את מקום מנוחתך בשלווה גדולה.

אולי שם- רותי, תמצאי את הבן האובד שדיברת עליו, שהתגעגעת אליו- אולי שם יהיה פתרון לייסורי הבלתי נודע.

אישה טובה את רותי- תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

שרה'ה שרון

הפרש השנים בינינו לא איפשר קשר הדוק במשך השנים, אך גדלתי בבית עם הידיעה שלרותי יש לב של זהב.

וכשאמא שלי התבגרה- ידעתי שאם צריך איזו שהיא עזרה- תמיד אפשר לפנות לרותי.

ואז אמא שלי נפטרה, וביום הראשון של השבעה – הופיעה רותי עם סיר ענקי עם קניידלאך- הכי טובים שבעולם.

בשנים האחרונות כשהיינו נפגשות על המדרכה- תמיד החלפנו כמה מילים- וידעתי שכשרותי שואלת 'מה נשמע', היא אכן מתכוונת לדעת...

כשנפצתי- רותי מיד התייצבה, וכרגיל, בלי לדבר הרבה- היה מגיע מדי שבת סיר המרק עם הקניידלאך, ואף פעם בלי לחכות לתודה.

ואז מדי פעם היתה נשארת ומשוחחת קצת- הרבה זמן אף פעם א היה לה- כי תמיד היא היתה ממהרת ועסוקה.

רותי השתדלה תמיד לעשות טוב לאחרים, הרבה יותר מלעצמה...

ואף פעם לא נתנה לצרותיה להשתלט על חייה, אך מדי פעם הדברים היו צפים ועולים.

היא היתה חלק מקבוצת המתנדבות שמקדישות מזמןן לזולת.

יום בשבוע- התנדבה בצבא. כדבריה- פעילות מאד חשובה ומוערכת. כמה ימים מדי שבוע היתה נוסעת בין קיבוצי הסביבה- לשוחח עם הקשישים 'שלה' וכן הלאה, ויש כמובן את הנכדים הנפלאים של נועם ושרון ויש...

באחת השיחות בינינו הפצתתי בה להפסיק לעשן- והיא צחקה את צחוקה המתגלגל עם ה-ריש המיוחדת- "מה כבר יכול להיות..."

רותי- ידעתי שאינך בריאה- אך לא ידעתי עד כמה. כל כך רציתי להספיק ולבקר אותך- ולהגיד לך עד כמה אהבתי אותך.

רותי אשה יפה- עם הליכה גאה.

נוחי על משכבך בשלום נסיכה שלי!

תמי שניפר